

Cap sur l'école inclusive
en Europe

Fișă de resurse

COOPERAREA PENTRU A FACE ȘCOALA MAI INCLUSIVĂ

Trunchiul modulului : E

1/ Tematica abordată : COOPERAREA

În Franța, școlarizarea și incluziunea elevilor cu dizabilități reprezintă o chestiune de dreptate și drepturi. Mulți dintre ei sunt încă discriminați și primirea lor în școala din Republica Franceză este problematică. Deinstituționalizarea rămâne un concept dificil de a găsi un ecou în practicile profesionale, iar influența sectorului medico-social asupra dizabilității este încă foarte puternică. Actorii din domeniu au posibilitatea de a avansa mentalitățile și sistemul segregativ actual prin dezvoltarea cooperării pentru a rupe granițele marcate de existența unor instituții specializate.

Șase relații de cooperare sunt descrise în această fișă de informație ca stâlpi necesari pentru sprijinirea construirii școlare incluzive.

=> Vă invit să citiți foaia de bune practici: "Cooperați pentru a include mai bine prin practici artistice și culturale - arată The Odyssey" care explică prin exemplul unui proiect pedagogic cum este posibil să construiți punți și amestecând populațiile de copii pentru a dezvolta practici artistice și culturale pentru toți.

2/ Context :

În Franța, incluziunea este un drept pentru toți

Cadrul legislativ pentru educația elevilor cu dizabilități a evoluat în ultimii ani. În conformitate cu legea din 11 februarie 2005, care prevede dreptul la școlarizare pentru toți elevii cu dizabilități, școala incluzivă susținută de la Legea Școlii de Refugiere din Republica Moldova a provocat o schimbare sistemică.

Această schimbare în școala noastră este o schimbare a viziunii care inversează principiul educației speciale pentru a face ca educația pentru toți să fie accesibilă. Profesioniștii în educație și actorii locali implicați trebuie să-și refacă practicile pentru a reflecta aceste schimbări. Cu toate acestea, o serie de reprezentări și obstacole încă împiedică înscrierea elevilor cu dizabilități, în special copii și adolescenți cu autism.

Asumarea handicapului și, mai precis, școlarizarea elevilor cu dizabilități face parte acum dintr-o

dezvoltare istorică care a condus la conceptul de incluziune. Incluziunea este "acțiunea de a include ceva într-un întreg, un întreg; este starea de ceva care este inclus în altceva. " Noțiunea de includere este opusă celei de excludere. Scopul este de a include toți studenții indiferent de diferența lor și de a însemna drepturi egale pentru toți.

În urma tratatelor internaționale, legiuitorul francez a ales, prin urmare, să inițieze o tranziție pentru a construi o societate incluzivă. Astăzi, legea o permite. Cu toate acestea, nu este suficient de aplicat și constatăm că politicile publice cu adevărat incluzive se luptă să se contureze, sistemul nostru educațional este încă foarte constrâns și că lipsa pregătirii - a societății și în special a profesorilor - pentru problemele de invaliditate împiedică o plasare extensivă.

Mai multe întrebări apar atunci când considerăm includerea ca o dată a ecuației. Cum pot acționa în continuare actorii de pe teren? Cum să faci o lume mai accesibilă pentru persoanele care funcționează diferit? Cum să adaptăm școala noastră pentru a o face mai accesibilă pentru diferiți studenți? Poate cooperarea să fie o ipoteză relevantă de lucru? Poate fi o pârgă pentru a distruge barierele rigide ale sistemului nostru școlar, încă înalt compartimentat, și pentru a schimba această situație?

Problema IME: cum să distrugem barierele de segregare??

În Franța, se recomandă școlarizarea copiilor cu dizabilități în școli obișnuite. Cu toate acestea, punerea în aplicare este încă problematică din cauza organizării sistemului de învățământ, a lipsei de formare a cadrelor didactice și a lipsei de sprijin adecvat. Recepția copiilor și a adolescenților cu handicap mintal, autism sau polihandicapes este adesea favorizată în cadrul unităților sociale și medico-sociale.

Nu putem fi mulțumiți de această situație, care exclude un număr semnificativ de persoane din societate.

Prin urmare, pe baza acestor observații, cum pot fi reunite instituțiile și școlile specializate pentru a include mai bine copiii și adolescenții în școlile obișnuite? Cum să construiți un acomodare educațională adaptată pe baza rezultatelor cercetării științifice?

3 / Finalitate :

Ca profesor de specialitate care lucrează în IME, reflecția mea m-a făcut să reflectez asupra practicilor noastre și mai ales asupra pedagogiei de proiect care mi se pare deosebit de interesantă să colaborez.

Pentru Philippe Perrenoud³, **o abordare a proiectului:**

- "este o întreprindere colectivă administrată de grupul de studenți.
- se îndreaptă spre o producție de beton în sens larg.
- induce un set de sarcini în care toți elevii se pot implica și pot juca un rol activ care poate varia în funcție de mijloacele și interesele lor.
- încurajează învățarea cunoștințelor și know-how-ului de management al proiectului (decide, planifică, coordonează ...).

- în același timp promovează învățarea identificabilă (cel puțin după fapt) în curriculum-ul unuia sau mai multor discipline.

Prin urmare, implementarea pedagogiei proiectului poate fi un sprijin excelent pentru munca de a crea deschiderea lipsă în instituțiile specializate și a crea condițiile de apropiere de mediul obișnuit.

Există o adevărată provocare educațională de a reuni două lumi separate: cea a educației naționale cu cea a sectorului medico-social. Prin proiecte, prin amestecarea populațiilor, putem crea această apropiere pe care sistemul politic francez încă nu a organizat-o. Prin ruperea granițelor, îi vom permite copiilor și tinerilor cu dizabilități să progreseze și vom elimina barierele de schimbare a modului în care ne uităm și ne comportăm pentru a învăța să trăim mai bine împreună. Astfel, proiectele interinstituționale pot crea punți pentru ca aceste întâlniri să aibă loc. Prin urmare, cooperarea școlară are un rol central în societatea noastră, care încearcă să devină mai incluzivă.

Cooperare pentru o mai bună incuziune

Sylvain Connac, doctor în științe educaționale, lector la Universitatea Paul Valéry din Montpellier și apărător fervent al pedagogiei cooperatiste, dă următoarea definiție: "Să coopereze este să acționezi mai multe, să faci mai multe, să produci mai multe".

Activitatea lui Alain Marchive a subliniat, de asemenea, acțiunea de cooperare bazată pe patru fundații: ajutor, ajutor reciproc, muncă în grup și îndrumare.

- Ajutor: Expertul oferă ajutor persoanei care are nevoie.

- Ajutor reciproc: Asociația colegilor pentru a rezolva o problemă.

- Activitatea în grup: Asociația colegilor, fiecare dintre ele având un rol predefinit pentru a rezolva o problemă.

- Tutoriat: Expertul recunoscut pentru un timp și un anumit scop ajută o persoană să devină independentă

Cooperarea se opune competiției care este "acțiunea de a căuta în același timp ca alții același titlu, aceeași taxă sau aceeași demnitate, aceeași funcție ...".

Pentru a coopera, este în sensul real de a opera împreună, înseamnă a "participa la o lucrare comună". Cooperarea este, de asemenea, o "metodă de acțiune prin care indivizii sau familiile cu interese comune constituie o societate în care drepturile tuturor sunt egale, iar profiturile sunt distribuite între partenerii unici proporțional cu participarea lor la activitate. societate membră".

Prin urmare, există beneficii reciproce pentru a beneficia de cooperarea într-o relație umană. Fiecare individ implicat într-o dinamică de cooperare va beneficia de avantajele muncii comune care va fi distribuită echitabil între participanți. Cercetătorii în pedagogia cooperatistă și-au concentrat activitatea în primul rând pe învățarea elevilor.

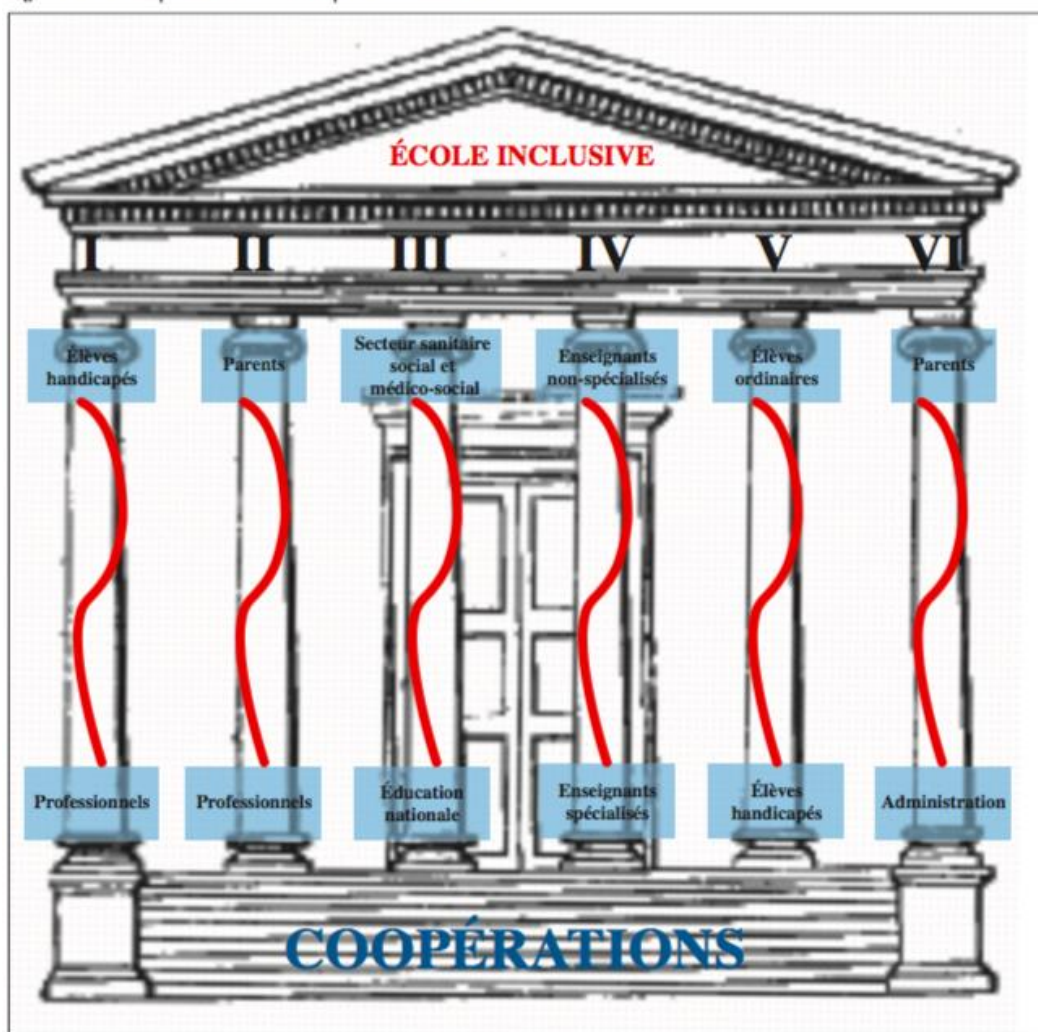
Cei șase piloni ai cooperării pentru a face școala incluzivă⁷

Provocarea unei societăți incluzive este de a reuni toți copiii din școală, indiferent de singularitatea

lor. Cu toate acestea, unele necesități necesită sprijin uman și / sau echipamente specifice. Fără să-și reducă importanța, multitudinea de actori implicați în domeniul handicapului ne complică capacitatea de acțiune individuală. Ne obligă să gândim colectiv și să acționăm într-un mod coordonat.

De vreme ce șase piloni susțin edificiul școlii Republicii, șase cooperări mi se par fundamentale pentru a progresa spre școala incluzivă:

Figure 1. Les six coopérations fondamentales pour rendre l'école inclusive.

. În cadrul fiecărui pilon, dacă unul dintre cei doi parteneri nu cooperează, accesul la școala incluzivă va slăbi pilonul. Dacă unul sau mai mulți stâlpi sunt fragili sau absenți, accesul la școală va fi compromis

. **Pilonul I - Cooperarea între profesioniști și copii sau adolescenți cu dizabilități.**

Pilonul II - Cooperarea dintre profesioniști și părinți.

Pilonul III - Cooperarea dintre învățământul național și sectorul sănătății, social și medico-social.

Pilonul IV - Cooperarea dintre profesori specializați și non-specialiști.

Pilonul V - Cooperarea dintre studenții obișnuiți și studenții cu dizabilități.

Pilonul VI - Cooperarea între administrație și părinții copiilor sau adolescenților cu dizabilități.

4/ Limite :

Distrugerea barierelor instituțiilor care au diferite operațiuni și administrații de silozuri este dificilă pentru că este împotriva unor organizații și obiceiuri stabilite timp de mulți ani. Conectarea cu părinții pentru a realiza co-educarea cu părinții este, de asemenea, un scop principal.

Provocarea unei societăți incluzive este de a reuși să apropie culturile și să creeze relații de cooperare între oameni din medii și culturi diferite.

A accepta cooperarea este să ia în considerare celălalt, să-l recunoască ca fiind competent și să construiască o relație de încredere cu el. Este o relație de echilibru uneori dificil de pus în aplicare, deoarece problemele pot fi uneori complexe. Învățarea poziției "învârtirii" este necesară și este o cerință personală a fiecărui moment.

6 / Perspective :

Permițând reconcilierea personalului din instituțiile medico-sociale să lucreze cu profesori din școlile obișnuite. Este într-adevăr esențial ca culturile reciproc să se apropie mai mult. Să ne cunoaștem reciproc face posibil să considerăm externalizarea unităților de învățământ din școlile obișnuite și să ne îndreptăm către incluziune.

